

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA
DODANU VRIJEDNOST, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, listopad 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE NJEGOVA DONOŠENJA

a) Ocjena stanja

Pri oporezivanju potrošnje primjenjuje se Zakon o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/2013) koji je u potpunosti usklađen sa pravnom stečevinom Europske unije na području oporezivanja porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) i primjenjuje se od 1. srpnja 2013. godine, odnosno od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji te je njime propisano:

- jedinstveno zajedničko tržište bez fiskalnih granica,
- predmet oporezivanja i područje primjene PDV-a,
- uključivanje slobodnih zona u područje Republike Hrvatske u fiskalnom smislu,
- što se smatra isporukom i stjecanjem na zajedničkom tržištu Europske unije te opće odredbe o transakcijama između država članica Europske unije na Zajedničkom tržištu, kao i odredbe o transakcijama pri uvozu dobara,
- tko se smatra poreznim obveznikom,
- mjesto obavljanja usluga i iznimke od općeg načela,
- nastanak oporezivog događaja, obveza plaćanja PDV-a i porezna osnovica,
- snižena i opća stopa PDV-a,
- ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a pri uvozu osobnih automobila i opreme za obavljanje gospodarske djelatnosti za hrvatske branitelje te za uvoz dobara koje vjerske zajednice primaju od vjerskih zajednica i drugih stranih pravnih i fizičkih osoba, a služe im za obavljanje vjerskih poslova,
- ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a za samostalne umjetnike te da od 1. siječnja 2015. godine građevinsko zemljište postaje predmet oporezivanja PDV-om kada ga isporučuje porezni obveznik,
- oslobođenje od PDV-a za nabavu goriva za brodove koji plove na otvorenom moru, kao i oslobođenja od PDV-a sa i bez prava na odbitak pretporeza te oslobođenja pri uvozu dobara iz trećih zemalja,
- pravo na odbitak pretporeza, podjela pretporeza i ispravak pretporeza,
- povrat PDV-a inozemnim poreznim obveznicima koji imaju sjedište u drugim državama članicama Europske unije i onima koji imaju sjedište na području trećih zemalja,
- upis u registar obveznika PDV-a i izdavanje PDV identifikacijskog broja,
- izdavanje računa, i čuvanje dokumentacije,
- razdoblje oporezivanja i obveza podnošenja prijave PDV-a, Zbirne prijave za isporuke na Zajedničkom tržištu i Prijave za stjecanje iz druge države članice Europske unije te Prijave za isporuke i stjecanje novih prijevoznih sredstava,

- posebni postupci oporezivanja za male porezne obveznike, putničke agencije, rabljena dobra, umjetnička djela, antikne ili kolekcionarske predmete, investicijsko zlato i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem izvan Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici,
- odredbe o poreznim zastupnicima te prekršajne i prijelazne odredbe.

U vezi odredbe članka 38. stavka 2. točke g) Zakona o porezu na dodanu vrijednost kojom je bilo propisano oporezivanje sniženom stopom PDV-a 5% novina novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnutih na papiru koje izlaze dnevno i kao opće-informativni tisak objavljuju novinarske autorske tekstove u opsegu od najmanje 25.000 riječi u primjerku dnevnog izdanja, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju, naglašava se da iz Rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 99/2013) proizlazi da se sve dnevne novine neovisno o broju riječi od 1. kolovoza 2013. godine oporezuju PDV-om po stopi 5%.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/2013) koji je stupio na snagu 19. prosinca 2013. godine propisano je da se stopom 5% oporezuju dnevne novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru (neovisno o broju riječi). Također su propisane odredbe kojima je promijenjen način ostvarivanja oslobođenja za isporuke u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma pa je propisano da se oslobođenje od plaćanja PDV-a za isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma te za isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim organizacijama i njihovim članovima ostvaruje putem povrata PDV-a za ona dobra koja se ne otpremaju iz Republike Hrvatske. Propisano je proširenje popisa dobara koja se mogu smještati u porezna skladišta i isporučivati unutar njih. Odredbama navedenog Zakona proširene su ovlasti ministra financija da propiše kada strani porezni obveznici koji obavljaju međunarodni cestovni prijevoz putnika u Republici Hrvatskoj trebaju podnijeti prijave PDV-a. Nadalje, propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2014. godine, a odnose se na povećanje snižene stope 10% na 13% te se pojašnjava da se sve novine i časopisi uključujući i časopise za kulturu i umjetnost koji izlaze periodično i otisnuti su na papiru, neovisno o tome postoji li obveza donošenja statuta medija ili ne oporezuju stopom 13%.

Nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/2013) kojim je propisano da se od 19. prosinca 2013. godine sniženom stopom 5% oporezuju dnevne novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru (neovisno o broju riječi), Ustavni sud Republike Hrvatske donio je Rješenje broj: U-I-3861/2013 od 13. prosinca 2013. godine (Narodne novine, broj 153/2013) u kojem je navedeno da Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-3861/2013 od 16. srpnja 2013. godine, objavljeno u Narodnim novinama, broj 99/2013, prestaje važiti 19. prosinca 2013. godine, danom stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/2013).

b) Pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Ovim izmjenama i dopunama Zakona propisuje se:

1. mjesto oporezivanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničkih usluga koje se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici,
2. ukidanje obveze podnošenja konačnog obračuna PDV-a (Obrazac PDV-K),

3. odredbe o postupku oporezivanja PDV-om prema naplaćenim naknadama za sve porezne obveznike čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a,
4. oslobođenje od plaćanja PDV-a za diplomatska i konzularna predstavništva te predstavništva međunarodnih organizacija,
5. obveza ispravka pretporeza za zalihe dobara,
6. usklađivanje s odredbama Direktive Vijeća 2013/61/EU u vezi s najudaljenijim francuskim regijama, a posebno prekomorske zemlje Mayotte,
7. proširenje odredbi o odgovornosti poreznog obveznika u cilju zaštite državnog proračuna kada će porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu biti odgovoran za plaćanje PDV-a,
8. odredbe o suspendiranju PDV identifikacijskog broja u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja,
9. što se smatra građevinskim zemljištem za potrebe oporezivanja PDV-om te odredbe o oporezivanju rekonstruiranih građevina od 1. siječnja 2015. godine,
10. snižena stopa za lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode.

1. Zakonom o porezu na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u) koji je na snazi propisano je da se mjestom oporezivanja elektronički obavljenih usluga koje porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem izvan Europske unije, obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije smatra mjesto gdje osoba koja nije porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište.

Elektronički obavljenim uslugama smatraju se: isporuka web sjedišta, udomljavanje web sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme, isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje, isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka, isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi.

Također je Zakonom o PDV-u propisan posebni postupak oporezivanja navedenih usluga, a poreznim obveznikom koji nema sjedište na području Europske unije smatra se porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a u smislu Zakona o PDV-u i Direktive Vijeća 2006/112/EZ. Posebni postupak za elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve elektronički obavljene usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

Naime, sada su na snazi odredbe o pojednostavljenju obveza za porezne obveznike koji nemaju sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, a obavljaju elektroničke usluge kupcima, odnosno osobama koje nisu porezni obveznici u Europskoj uniji. Pojednostavljenje se primjenjuje na način da porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije koji ima obvezu plaćati PDV u Europskoj uniji može odabrati jedno mjesto (web-portal) za ispunjavanje te obveze. S tog elektroničkog portala podnosi se jedna prijava PDV-a nakon čega se obavlja plaćanje. Temeljem podataka iz prijave novčana sredstva upućuju se u različite države članice u kojima treba platiti PDV.

Kako Direktiva Vijeća 2008/8/EZ nije po donošenju stupila na snagu odjednom već u više koraka, 1. siječnja 2015. godine stupaju na snagu odredbe o oporezivanju telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničkih usluga (eng. *Mini One Stop Shop - MOSS*) koje će se obavljati osobama koje nisu porezni obveznici. To znači da će se od 1. siječnja 2015. godine pojednostavljeni postupak proširiti i na isporučitelje tih usluga koji imaju sjedište u Europskoj uniji te na telekomunikacijske usluge i radijsko i televizijsko emitiranje.

Obzirom na obvezu usklađivanja Zakona o PDV-u s pravnom stečevinom na području oporezivanja PDV-om Zakon o PDV-u potrebno je uskladiti s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2015. godine te donijeti zakonodavni okvir za implementaciju programa oporezivanja usluga na jednom mjestu (MOSS). Prema Uredbi Vijeća (EU) br. 967/2012 o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u vezi posebnih programa za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici potrebno je početkom listopada 2014. godine omogućiti prijave poreznih obveznika za program oporezivanja usluga na jednom mjestu (MOSS) u Republici Hrvatskoj kao državi identifikacije.

U slučaju neusklađivanja Zakona o PDV-u s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ o oporezivanju telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničkih usluga došlo bi do pravne nesigurnosti kako tuzemnih poreznih obveznika tako i poreznih obveznika iz drugih država članica i iz trećih zemalja. Eventualno neusklađivanje propisa moglo bi stvoriti dvostruko oporezivanje odnosno potpuno neoporezivanje PDV-om navedenih usluga, a time bi se ujedno kršile obveze preuzete pristupanjem Europskoj uniji. Neusklađivanje bi dovelo do pokretanja sudskih sporova pred Europskim sudom pravde i mogućih posljedica koje bi proizašle iz donijetih presuda, a koje mogu uključivati i financijske troškove za Republiku Hrvatsku.

2. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je da porezni obveznici moraju podnositi konačni obračun PDV-a (Obrazac PDV-K) te se na taj način sva razdoblja, mjesečna i tromjesečna, smatraju obračunskim razdobljima dok se razdobljem oporezivanja smatra kalendarska godina. Međutim podnošenje konačnog obračuna PDV-a predstavlja dodatne obveze za porezne obveznike te povećava administrativne troškove kako poreznih obveznika tako i Porezne uprave. Iz tog razloga bi se ukidanjem konačnog obračuna PDV-a rasteretili porezni obveznici i smanjili bi im se troškovi podnošenja prijave. Naime, uzimajući u obzir činjenicu da se u godišnjoj prijavi PDV-a navode sve isporuke dobara i usluga koje su već iskazane u periodičnim prijavama PDV-a za godinu za koju se podnosi konačni obračun PDV-a, periodična prijava PDV-a osiguravat će potrebne podatke za provedbu i evidenciju ispravka odbitka pretporeza stoga proizlazi da konačni obračun PDV-a neće biti nužan.

3. Prijelaznim odredbama odnosno odredbama članka 139. Zakona o PDV-u koji je sada na snazi propisano je da porezni obveznik koji je obveznik poreza na dohodak PDV može obračunavati na temelju primljene ili naplaćene naknade za isporučena dobra i obavljene usluge do 31. prosinca 2014. godine. Sada u Republici Hrvatskoj samo porezni obveznici koji su obveznici poreza na dohodak PDV obračunavaju prema primljenim (naplaćenim) naknadama. To znači da trenutno 49.733 porezna obveznika, što čini 36% ukupnih poreznih obveznika, PDV obračunavaju prema primljenim (naplaćenim) naknadama za što se u prilogu daje i tablica o broju poreznih obveznika.

OBVEZNICI	Broj obveznika
Mjesečni	31.125
Kvartalni	18.608
Ukupno	49.733

Porezni obveznici koji sada obračunavaju PDV prema naplaćenim naknadama pravo na odbitak pretporeza imaju tek kad plate račun dobavljaču.

Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, br. 108/2012, 144/2012, 81/2013 i 112/2013) unesene su značajne promjene u načinu rješavanja problema dospjelih i nenaplaćenih potraživanja koji onemogućavaju odvijanje normalnih poslovnih procesa. Naime, Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi propisuje se financijsko poslovanje poduzetnika, rokovi ispunjenja novčanih obveza i pravne posljedice zakašnjenja s ispunjenjem. Obzirom na navedeno Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi tržište se uređuje na način da se svi sudionici koji ne ispunjavaju svoje novčane obveze uklone s tržišta, kako bi se uredilo tržište u kojem bi svi sudionici uredno ispunjavali svoje novčane obveze. Ciljevi koji proizlaze iz Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi dobrim dijelom su ispunjeni te se očekuje da će većina poreznih obveznika uredno poslovati i ispunjavati svoje obveze.

Neovisno o tome, u vezi s ukidanjem obračuna PDV-a prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2015. godine, odmah po donošenju Zakona o PDV-u kojim su te odredbe propisane veliki broj poreznih obveznika kontinuirano je upućivao, putem raznih udruženja ili osobno, zahtjeve da se i nakon 31. prosinca 2014. godine omogući obračun PDV-a prema naplaćenim naknadama s obzirom na određene poteškoće u poslovanju te na promjene koje ih očekuju kao što su način vođenja poslovnih knjiga te ostale promjene vezane uz obračun PDV-a prema obavljenim isporukama. Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen propisana je mogućnost da države članice za određene transakcije ili kategorije poreznih obveznika propišu mogućnost obračuna PDV-a prema naplaćenim naknadama. Prema dostupnim podacima veliki broj država članica Europske unije primjenjuje obračun PDV-a prema naplaćenim naknadama za porezne obveznike koji ne prelaze određeni iznos vrijednosti isporuka.

Obzirom na naprijed navedeno, predloženo je da se PDV obračunava prema naplaćenim naknadama i nakon 31. prosinca 2014. godine, kako bi se olakšalo poslovanje tuzemnim poreznim obveznicima te im se omogućilo da u tom dijelu budu u istoj situaciji kao i mali i srednji poduzetnici iz drugih država članica, obzirom da takav način obračunavanja PDV-a nije u suprotnosti s odredbama navedene Direktive.

Prema tome predlaže se da svi porezni obveznici čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a mogu primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Primjena navedenog postupka nije obvezna, te porezni obveznici mogu sami odlučiti hoće li ili ne primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Svi porezni obveznici čija vrijednost

isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna moći će primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama, stoga iz podataka kojima raspolaže Porezna uprava proizlazi da će oko 87%, odnosno oko 120.000 poreznih obveznika moći primjenjivati obračun PDV-a prema naplaćenim naknadama. Međutim jednako tako porezni obveznici koji sada PDV obračunavaju prema naplaćenim naknadama moći će od 1. siječnja 2015. godine odlučiti da PDV obračunavaju prema obavljenim isporukama. O tome hoće li nakon 1. siječnja 2015. godine PDV obračunavati prema naplaćenim naknadama ili prema obavljenim isporukama moći će prema dostupnim podacima odlučivati oko 55.400 fizičkih osoba obrtnika i oko 64.500 pravnih osoba koje ostvaruju promete koji nisu veći od 3.000.000,00 kuna. Od 55.400 fizičkih osoba njih 49.733 sada PDV obračunava prema naplaćenim naknadama što znači da će oni od 1. siječnja 2015. godine moći odlučiti da PDV obračunavaju prema obavljenim isporukama, dok će 5.667 fizičkih osoba obrtnika koji sada PDV obračunavaju prema obavljenim isporukama moći od 1. siječnja 2015. godine odlučiti da će PDV obračunavati prema naplaćenim naknadama. Jednako tako 64.500 pravnih osoba koje sada obračunavaju PDV prema obavljenim isporukama moći će odlučiti da od 1. siječnja 2015. godine PDV obračunavaju prema naplaćenim naknadama. Iako se radi o velikom broju poreznih obveznika, napominje se da su to isključivo mali i srednji poduzetnici koji ostvaruju svega 8% od ukupne vrijednosti obavljenih isporuka na razini Republike Hrvatske. Jednako tako na njih se odnosi svega 8% ukupno obračunanog PDV-a na razini Republike Hrvatske. Porezni obveznici koji će od 1. siječnja 2015. godine PDV obračunavati prema naplaćenim naknadama pravo na odbitak PDV-a ostvarivat će tek kada svojim dobavljačima plate račune za isporuke koje su primili.

Propisivanjem postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama dodatno će se potaknuti razvoj malog i srednjeg poduzetništva, što će utjecati i na razvoj gospodarstva i bolje investicijske klime obzirom da će navedeni porezni obveznici za obavljene isporuke PDV morati obračunavati tek kada ih naplate. Na navedeni način utjecat će se i na bolju likvidnost malih i srednjih poduzetnika obzirom da neće morati angažirati dodatna financijska sredstva kako bi podmirili obvezu PDV-a za isporuke koje nisu naplatili.

Što se tiče utjecaja na državni proračun potrebno je napomenuti da bi utjecaj postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama u konačnici trebao biti neutralan ako porezni obveznici uredno podmiruju svoje obveze i plaćaju račune dobavljačima. Može se očekivati samo određeni pomak u trenutku obveze plaćanja PDV-a u odnosu na trenutak prava na odbitak pretporeza, što bi u pojedinim trenucima moglo rezultirati određenim odstupanjima koja bi mogla imati trenutni pozitivan ili negativan učinak.

4. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je da su PDV-a oslobođene isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma, a ako se dobra ne otpremaju iz Republike Hrvatske, oslobođenje od PDV-a ostvaruje se zahtjevom za povrat PDV-a. Međutim, u provedbi se pokazalo da takav način povrata otežava nabavu dobara i usluga te utječe na odluku o kupnji u Republici Hrvatskoj te će se ovlastiti ministar financija da Pravilnikom o postupku ostvarivanja oslobođenja od poreza na dodanu vrijednost i trošarine za diplomatska i konzularna predstavništva, institucije i tijela europske unije te međunarodne organizacije propiše postupak i način na koji se ostvaruje oslobođenje.

Stoga se propisuje da su isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma i isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim organizacijama i njihovim članovima oslobođene plaćanja PDV-a.

5. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisan je ispravak pretporeza (PDV koji je obračunan u ulaznim računima) za nabavu gospodarskih dobara, ako je iznos odbijenog pretporeza viši ili niži od onoga na koji je porezni obveznik imao pravo. Ispravak pretporeza potrebno je provesti kada se promijene uvjeti koji su kod nabave gospodarskih dobara omogućili pravo na odbitak pretporeza. Ako se ti uvjeti promijene, znači da se gospodarska dobra koriste u druge svrhe, te nastaje obveza ispravka pretporeza. Obveza ispravka pretporeza propisana je za gospodarska dobra, odnosno za dugotrajnu imovinu uključujući nekretnine za koje je korišten odbitak pretporeza, međutim za zalihe dobara za koja je korišten odbitak pretporeza nije propisana obveza ispravka pretporeza. Za gospodarska dobra rok za ispravak pretporeza je 5 godina, a kada se radi o nekretninama rok za ispravak pretporeza je 10 godina. Promjenom uvjeta mjerodavnih za odbitak pretporeza smatra se, između ostalog, i prelazak s redovnog postupka oporezivanja na posebni postupak oporezivanja za male porezne obveznike (oslobođeni PDV-a) te prelazak s posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike (oslobođeni PDV-a) na redovni postupak oporezivanja.

Prema tome, kako bi se osiguralo načelo neutralnosti oporezivanja PDV-om potrebno je propisati ispravak odbitka pretporeza i za zalihe dobara koja je porezni obveznik nabavio za obavljanje svoje gospodarske djelatnosti, a ne samo za gospodarska dobra, neovisno o tome prelazi li s redovnog postupka oporezivanja u posebni postupak ili obrnuto.

6. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je koja su treća područja po pojedinim državama članicama. Tako je propisano da su u Republici Francuskoj treća područja francuski prekomorski departmani.

Odlukom Europskog vijeća 2012/419/EU odlučeno je da će od 1. siječnja 2014. godine Mayotte imati status najudaljenije regije u smislu članka 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) umjesto statusa prekomorske zemlje i područja u smislu članka 355. stavka 1. UFEU-a. Obzirom na navedeno donesena je Direktiva Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni Direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte. Odredbe Direktive Vijeća 2013/61/EU trebaju se implementirati u Zakon o PDV-u stoga će se ovim izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u izvršiti usklađivanje s navedenom direktivom u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte.

7. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je da je porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovoran kao jamac platac za plaćanje PDV-a, ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevaram aktivnostima. Navedenu odredbu potrebno je dodatno proširiti u cilju sprječavanja prijevara i zaštite državnog proračun. Stoga se radi sprječavanja izbjegavanja plaćanja obveze PDV-a predlažu odredbe o odgovornosti za plaćanje PDV-a te se jamcem platcem proglašava i porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevaram aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a. U tim slučajevima Porezna uprava obavijestit će poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama o njegovoj odgovornosti za plaćanje PDV-a. Od dana primitka takve obavijesti Porezna uprava smatrat će da je porezni obveznik znao ili morao znati da takvim transakcijama sudjeluje u prijevaram aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a. Ako je porezni obveznik obavljao transakcije sa rizičnim dobrima ili sa rizičnim poreznim obveznicima ili ako je od Porezne uprave primio obavijest da sudjeluje u prijevaram aktivnostima ili je njegova poslovna transakcija dio prijevarnog

lanca bit će odgovoran za neplaćeni PDV koji duguje njegov dobavljač obzirom da se smatra da je porezni obveznik trebao znati da sudjeluje u rizičnim transakcijama.

Ovim se izmjenama i dopunama Zakona o PDV-u također predlaže da će porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovarati za plaćanje PDV-a ako račun nije izdan (a trebao je biti) ili je u njemu netočno obračunan PDV. Ovdje se radi o poslovanju s poreznim obveznicima koji ne posluju u skladu s odredbama Zakona o PDV-u, a Porezna uprava ima saznanja o tome (ne podnose propisane prijave PDV-a, ne plaćaju PDV, ne odazivaju se na pozive Porezne uprave i sl.).

Također se propisuje odgovornost poreznog obveznika kojemu je obavljena isporuka, ako taj porezni obveznik svojem dobavljaču nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u roku propisanom posebnim propisom o financijskom poslovanju od dana izdavanja računa. Naime, vrlo često se događa da porezni obveznici neplaćanjem primljenih isporuka svoga dobavljača onemoguće u normalnom poslovanju i podmirenju njegovih poreznih obveza ili obveza prema njegovim dobavljačima, a da istovremeno neovisno o tome što nisu platili račun odbiju pretporez i time dođu u povoljniji položaj. Stoga je cilj ove odredbe proglasiti odgovornim za plaćanje PDV-a osobu koja je koristila pravo na pretporez, a da istovremeno račun koji sadržava obračunani PDV nije platila dobavljaču. Stoga ako porezni obveznik koji obavlja isporuku duguje PDV zato što mu kupac nije platio račun u ugovorenom roku ili u roku propisanom posebnim propisom kupca će se smatrati odgovornim za nepodmirenje poreznih obveza. Ova odredba značajna je za porezne obveznike koji PDV obračunavaju prema obavljenim isporukama zato što ti porezni obveznici PDV moraju platiti neovisno o tome jesu li naplatili svoje isporuke, dok je za porezne obveznike čija vrijednost isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna PDV predloženo da PDV mogu obračunavati prema naplaćenim naknadama.

8. Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je da Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Navedenu odredbu potrebno je dodatno proširiti u cilju sprječavanja prijevara osobito na međunarodnoj razini te se predlaže da Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja. Također se predlaže da se suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra ukidanjem te da ga Porezna uprava može ponovo aktivirati, odnosno ukinuti ako porezni obveznik u roku od jedne godine nadležnoj ispostavi Porezne uprave ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

9. Od 1. siječnja 2015. godine PDV-om će se oporezivati i građevinsko zemljište, stoga je predložena definicija da se građevinskim zemljištem smatra zemljište za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje. Naime, navedena promjena potrebna je iz razloga što je Republici Hrvatskoj odobreno prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2014. godine u kojem može građevinsko zemljište oporezivati porezom na promet nekretnina, a ne PDV-om. Od 1. siječnja 2015. godine sukladno preuzetim obvezama Republika Hrvatska kao država članica Europske unije više ne može građevinsko zemljište koje isporučuje porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a oslobađati od plaćanja PDV-a. Za oporezivanje isporuke nekretnina od 1. siječnja 2015. godine više neće biti važno da li je neka nekretnina novosagrađena već će za oporezivanje bitan kriterij biti je li bila nastanjena odnosno korištena ili ne.

Potrebno je detaljnije propisati kada će se korištena građevina koja je rekonstruirana ponovo smatrati građevinom koja nije bila nastanjena odnosno korištena. Prema tome, ako je

građevina rekonstruirana ili su obavljene veći građevinski radovi propisan je uvjet pod kojim će se takva građevina smatrati građevinom prije prvog nastanjenja neovisno o tome kada je izgrađena.

Propisivanjem ovih odredbi omogućit će se jednaka primjena odredbi o oporezivanju PDV-om građevina na području Republike Hrvatske od 1. siječnja 2015. godine. Također je potrebno omogućiti izjednačavanje građevina koje su već bile korištene i u velikoj mjeri su rekonstruirane s građevinama koje se smatraju građevinama koje nisu bile korištene kako bi svi porezni obveznici bili u jednakom položaju.

Ovakve odredbe su potrebne kako se ne bi dogodilo da se obave velika ulaganja u građevinu za koja će porezni obveznik odbiti pretporez, a zatim će tu građevinu prodati kao već korištenu na koju se ne plaća PDV. Stoga će se rekonstruirana građevina pod određenim uvjetima smatrati građevinom koja nije korištena i bit će pri isporuci oporeziva PDV-om sve dok se ne počne koristiti kao i u slučaju da u vrijeme isporuke nije prošlo više od dvije godine od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja.

10. Ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se snižena stopa 5% na lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode. Naime, Zakonom o PDV-u koji je na snazi propisano je da se PDV obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke lijekova određenih u skladu s Odlukom o utvrđivanju liste lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Stoga radi izjednačavanja tretmana lijekova koji se izdaju na liječnički recept predlaže se primjena snižene stope PDV-a na sve lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode neovisno o tome jesu li uvršteni na Listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Ovim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost provest će se usklađivanje sa odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ koja je dopunjena Direktivom Vijeća 2008/8/EZ u odnosu na odredbe o mjestu oporezivanja određenih usluga koje stupaju na snagu od 1. siječnja 2015. godine. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost provest će se usklađivanje sa odredbama Direktive Vijeća 2013/61/EU u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte, koja se treba implementirati u Zakon o PDV-u.

Ukidanjem obveze podnošenja konačnog obračuna PDV-a smanjit će se administrativni troškovi poreznih obveznika i Porezne uprave. Propisivanjem odredbi o ispravku odbitka pretporeza i za zalihe dobara koja je porezni obveznik nabavio za obavljanje svoje gospodarske djelatnosti, a ne samo za gospodarska dobra, neovisno o tome prelazi li s redovnog postupka oporezivanja u posebni postupak ili obrnuto osigurat će se načelo neutralnosti oporezivanja PDV-om. Propisivanjem obračuna PDV-a prema naplaćenim naknadama ujedno će se olakšati poslovanje malim i srednjim poduzetnicima i utjecati na njihovu likvidnost što će u konačnici utjecati i na oporavak i bolju konkurentnost hrvatskog gospodarstva.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona ne treba osigurati posebna sredstva u državnom proračunu

Republike Hrvatske. Očekuje se da će donošenje predloženog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost zbog uvođenja oporezivanja sniženom stopom PDV-a 5% svih lijekova koji se izdaju na recept imati negativan učinak na državni proračun Republike Hrvatske u iznosu od oko 54.000.000,00 kuna na razini godine. Potrebno je napomenuti da učinak usklađivanja s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2015. godine nije moguće procijeniti, obzirom da ne postoje podaci o tome koliko će hrvatskih građana primati telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge od poreznih obveznika koji nemaju sjedište u Republici Hrvatskoj. Nadalje, potrebno je napomenuti da je vrlo teško procijeniti kakav će učinak na državni proračun Republike Hrvatske imati uvođenje mogućnosti obračuna PDV-a prema naplaćenim naknadama za sve porezne obveznike čije isporuke nisu veće od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a. Naime, u konačnici učinak bi trebao biti neutralan ako porezni obveznici uredno podmiruju svoje obveze i plaćaju račune dobavljačima. Načelno samo bi trebao biti određen pomak u trenutku obveze plaćanja PDV-a u odnosu na trenutak prava na odbitak pretporeza, što bi u pojedinim trenucima moglo rezultirati određenim odstupanjima koja bi mogla imati trenutni pozitivan ili negativan učinak.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku obzirom na obvezu usklađivanja Zakona o PDV-u s pravnom stečevinom na području oporezivanja PDV-om. Zakon o PDV-u potrebno je uskladiti s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ, odnosno Direktive Vijeća 2008/8/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2015. godine.

Prema tome potrebno je donijeti zakonodavni okvir za implementaciju programa oporezivanja usluga na jednom mjestu (MOSS) kako bi se poreznim obveznicima koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici omogućila prijava za program oporezivanja usluga na jednom mjestu (MOSS) u Republici Hrvatskoj kao državi identifikacije. Navedeno je potrebno kako bi porezni obveznici što prije bili upoznati sa svojim obvezama kod primjene navedenog programa oporezivanja usluga na jednom mjestu obzirom na obvezu usklađivanja s Direktivom Vijeća 2008/8/EZ.

U slučaju pravovremenog neusklađivanja Zakona o PDV-u s odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ, odnosno Direktive Vijeća 2008/8/EZ o oporezivanju telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničkih usluga odnosno onemogućavanja prijave poreznih obveznika došlo bi do pravne nesigurnosti kako tuzemnih poreznih obveznika tako i poreznih obveznika iz drugih država članica i iz trećih zemalja.

Eventualno neusklađivanje propisa u zadanim rokovima moglo bi stvoriti dvostruko oporezivanje odnosno potpuno neoporezivanje PDV-om navedenih usluga, a time bi se ujedno kršile obveze preuzete pristupanjem Europskoj uniji. Neusklađivanje bi dovelo do pokretanja sudskih sporova pred Europskim sudom i mogućih posljedica koje bi proizašle iz donesenih presuda, a koje mogu uključivati i financijske troškove za Republiku Hrvatsku.

Stoga, zbog svega naprijed navedenoga, predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/2013, 99/2013, 148/2013 i 153/2013), u članku 2. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte (SL L 353/5, 28. 12. 2013.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),“.

Članak 2.

U članku 3. stavak 2. točka d) mijenja se i glasi:

„d) u Republici Francuskoj: francuska područja navedena u članku 349. i članku 355. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,“.

Članak 3.

U članku 24. stavku 1. točki j) iza riječi: “izravno povezane” zarez se zamjenjuje točkom.

Točke k), l) i m) brišu se.

Stavak 2. briše se.

Članak 4.

Članak 25. mijenja se i glasi:

„Ministar financija može radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, neoporezivanja ili narušavanja načela tržišnog natjecanja pravilnikom propisati da se za usluge iz članka 17., 23., 24. i 26. ovoga Zakona smatra:

- a) da je mjesto obavljanja tih usluga, koje se nalazi u tuzemstvu, izvan Europske unije ako se te usluge stvarno koriste izvan Europske unije,
- b) da je mjesto obavljanja tih usluga, koje se nalazi izvan Europske unije, u tuzemstvu ako se te usluge stvarno koriste u tuzemstvu.“.

Članak 5.

Naslov iznad članka 26. i članak 26. mijenjaju se i glase:

„2.2.9. Telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 26.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge,
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) „Telekomunikacijskim uslugama“ u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijem signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijem. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(4) „Elektronički obavljenim uslugama“ u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

- a) isporuka web sjedišta, udomljavanje web sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,
- b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,
- c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
- e) učenje na daljinu.“

Članak 6.

U članku 38. stavku 2. točka d) mijenja se i glasi:

„d) lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,“.

Članak 7.

U članku 40. stavku 4. u drugoj rečenici iza riječi: „u trenutku isporuke“ zarez se zamjenjuje točkom, a riječi: „o čemu isporučitelj i kupac moraju izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.“ brišu se.

Iza stavka 4. dodaju se novi stavci 5., 6. i 7. koji glase:

„(5) Isporukom građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporukom kod koje od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se i isporuka rekonstruiranih građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, ako su troškovi rekonstrukcije u prethodne dvije godine prije isporuke veći od 50% prodajne cijene.

(6) Građevinskim zemljištem u smislu stavka 1. točke k) ovoga članka smatra se zemljište za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje.

(7) Prvim nastanjenjem odnosno korištenjem u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se trenutak stavljanja nekretnine u uporabu o čemu porezni obveznik mora imati odgovarajuću dokumentaciju.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 8. i mijenja se i glasi:

„(8) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka.“.

Članak 8.

U članku 48. stavku 1. točka a) mijenja se i glasi:

„a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,“.

Točka c) mijenja se i glasi:

„c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedena u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom te način ostvarivanja oslobođenja iz stavka 1. točaka a) i c) ovoga članka.“.

Članak 9.

U članku 62. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Odbitak pretporeza tijekom tekuće kalendarske godine na temelju privremenog izračuna porezni obveznik je obvezan uskladiti u prijavi PDV-a koju podnosi za razdoblje oporezivanja iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona, pri čemu utvrđuje konačni dio pretporeza koji može odbiti.“.

Članak 10.

Iza članka 65. dodaje se naslov i članak 65.a koji glase:

„7.3. Ispravak odbitka pretporeza za zalihe dobara

Članak 65.a

(1) U slučaju prijelaza s redovnog postupka oporezivanja na posebni postupak oporezivanja prema članku 90. ovoga Zakona i obrnuto, porezni obveznik mora ispraviti odbitak pretporeza za zalihe dobara ako je odbitak viši ili niži od onog na koji je porezni obveznik imao pravo.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka pretporeza za zalihe dobara.”.

Članak 11.

U članku 67. stavku 5. iza riječi: „upravi“ zarez i riječi: „Područnom uredu Zagreb“ brišu se.

U stavku 9. iza riječi: „uprava“ zarez i riječi: „Područni ured Zagreb“ brišu se.

U stavku 10. iza riječi: „uprava“ zarez i riječi: „Područni ured Zagreb“ brišu se.

Članak 12.

U članku 76. stavku 1. riječi: „stavaka 2. i 3.” zamjenjuju se riječima: „stavaka 1. i 2.”.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Razliku PDV-a iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.”.

Članak 13.

U članku 77. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

„(8) Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja te će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem. Suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Porezna uprava ukinut će suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.“.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 9. iza riječi: „dodjele“ dodaje se zarez, i riječ: „suspendiranja“.

Članak 14.

U članku 79. stavku 1. točki 5. riječi: „i ako se razlikuje“ zamjenjuju se riječima: „i razlikuje se“.

Članak 15.

Naslov iznad članka 84. i članak 84. mijenjaju se i glase:

„1. Razdoblje oporezivanja

Članak 84.

(1) Razdoblje oporezivanja je od prvog do posljednjeg dana u mjesecu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnoj kalendarskoj godini manja od 800.000,00 kuna, razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija su razdoblja oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se na poreznog obveznika koji obavlja transakcije unutar Europske unije.

(4) Razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu za poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u tuzemstvu.”.

Članak 16.

U članku 85. stavku 2. točki g) iza riječi: „Zakona“ točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke g) dodaju se točke h), i) i j) koje glase:

„h) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) ovoga Zakona,

i) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 4. ovoga Zakona,

j) primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.“.

U stavku 3. iza prve rečenice dodaje se rečenica koja glasi:

„Prijavu PDV-a je obvezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge.“.

U stavku 6. riječi: „stavaka 2., 3. i 5.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 1., 2. i 4.“.

Stavci 7. i 8. mijenjaju se i glase:

„(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem obvezan je u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

Iza stavka 8. dodaju se novi stavci 9. i 10. koji glase:

„(9) Porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja.

(10) Porezni obveznik koji obavlja isporuke iz članka 75. stavka 3. Zakona podnosi i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.”.

Dosadašnji stavak 9. koji postaje stavak 11. mijenja se i glasi:

„(11) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 10. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.”.

Članak 17.

U članku 86. stavku 2. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

Članak 18.

U članku 88. stavku 2. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

U stavku 4. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

Članak 19.

U članku 89. stavku 2. riječi: „iz članka 84. stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 84. stavka 1.“.

Članak 20.

U članku 90. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka što ga obvezuje sljedećih 5 kalendarskih godina na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu. Ako je porezni obveznik podnio zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a radi upisa u registar obveznika PDV-a smatrat će se da je zahtjev usvojen ako Porezna uprava u roku 8 dana od dana primitka zahtjeva ne donese rješenje o istom.“.

U stavku 5. točki a) riječi: „bi bile“ zamjenjuju se riječju: „su“.

Članak 21.

U članku 91. stavku 1. riječ: „putnicima“ zamjenjuje se riječju: „kupcima“.

U stavku 2. riječ: „putniku“ zamjenjuje se riječju: „kupcu“.

Članak 22.

U članku 92. riječ: „putnik“ zamjenjuje se riječju: „kupac“, a riječ: „putniku“ zamjenjuje se riječju: „kupcu“.

Članak 23.

U članku 94. riječ: „putnicima“ zamjenjuje se riječju: „kupcima“.

Članak 24.

Naslov pod brojem 6. iznad članka 118. i članak 118. mijenjaju se i glase:

„6. Posebni postupci oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 118.

(1) U vezi posebnih postupaka oporezivanja iz članka 119. do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „telekomunikacijskim uslugama“ smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke a) i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona,
2. „uslugama radijskog i televizijskog emitiranja“ smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke b) ovoga Zakona,
3. „elektronički obavljenim uslugama“ smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke c) i članka 26. stavka 4. ovoga Zakona,
4. „država članica potrošnje“ je država članica koja se smatra mjestom obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga,
5. „prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja“ je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu u vezi posebnih postupaka iz ovoga članka.“

Članak 25.

Naslov iznad članka 119. i članak 119. mijenjaju se i glase:

„6.2. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji

Članak 119.

U vezi članka 119.a do 125. ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije“ je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a,
2. „država članica prijave“ je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama o posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.“

Članak 26.

Iza članka 119. dodaje se naslov i članak 119.a koji glase:

„6.2.1. Primjena posebnog postupka

Članak 119.a

Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.“

Članak 27.

Naslov iznad članka 120. mijenja se i glasi:

„6.2.2. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka oporezivanja“.

U članku 120. stavku 1. riječ: „ako“ zamjenjuje se riječima: „na način da“.

Članak 28.

Naslov iznad članka 121. i članak 121. mijenjaju se i glase:

„6.2.3. Brisanje iz evidencije

Članak 121.

Poreznog obveznika iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 118. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.“

Članak 29.

Naslov iznad članka 122. i članak 122. mijenjaju se i glase:

„6.2.4. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja

Članak 122.

(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.“.

Članak 30.

Naslov iznad članka 123. i članak 123. mijenjaju se i glase:

„6.2.5. Plaćanje PDV-a

Članak 123.

Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona mora platiti PDV prilikom podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, a najkasnije do roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom.“.

Članak 31.

Naslov iznad članka 124. i članak 124. mijenjaju se i glase:

„6.2.6. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji nema sjedište u Europskoj uniji nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ i u tom slučaju ne primjenjuje se uvjet uzajamnosti.“.

Članak 32.

Naslov iznad članka 125. i članak 125. mijenjaju se i glase:

„6.2.7. Vođenje evidencija i čuvanje podataka

Članak 125.

Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru ispravnosti prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.“.

Članak 33.

Iza članka 125. dodaju se naslovi i članci 125.a do 125.k koji glase:

„6.3. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje

Članak 125.a

(1) U vezi članka 125.b do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje“ je porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području države članice potrošnje,
2. „država članica prijave“ je država članica u kojoj porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište, a ako nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

(2) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u

kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

6.3.1. Primjena posebnog postupka

Članak 125.b

Posebni postupak za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici potrošnje.

6.3.2. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka oporezivanja

Članak 125.c

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za primjenu posebnog postupka oporezivanja koristi PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona.

6.3.3. Brisanje iz evidencije

Članak 125.d

Poreznog obveznika iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

6.3.4. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja

Članak 125.e

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona uz stalnu poslovnu jedinicu u tuzemstvu ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica u državama članicama iz kojih obavlja usluge, u prijavi PDV-a za posebni postupak oporezivanja, osim podataka iz stavka 2. ovoga članka mora navesti za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili drugim odgovarajućim poreznim brojem stalne poslovne jedinice za svaku državu članicu potrošnje.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

6.3.5. Plaćanje PDV-a

Članak 125.f

Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora platiti PDV prilikom podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, a najkasnije do roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom.

6.3.6. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 125.g

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji ima sjedište u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje povrat PDV-a može zatražiti sukladno članku 2. stavku 1. i članku 3. Direktive Vijeća 2008/9/EZ.

(3) Ako porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a u državi članici potrošnje obavlja i isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom u vezi kojih je obavezan registrirati se za potrebe PDV-a u toj državi članici, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom sukladno odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ

temeljem prijave PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona, odnosno članka 250. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

6.3.7. Vođenje evidencija i čuvanje podataka

Članak 125.h

Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

7. Postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama

Članak 125.i

(1) Porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.

(2) Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obaveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja.

(4) Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti „obračun prema naplaćenim naknadama.

Članak 125.j

Obračun PDV-a prema postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama ne primjenjuje se na:

- a) isporuke dobara unutar Europske unije,
- b) stjecanje dobara unutar Europske unije,
- c) isporuke ili premještanje dobara iz članka 30. stavaka 8. i 9. ovoga Zakona,
- d) usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona,
- e) isporuke za koje je primatelj obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 7. i članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona te u slučaju iz članka 7. stavka 9. ovoga Zakona,

f) isporuke u okviru posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici.

Članak 125.k

(1) Porezni obveznik iz članka 125.i stavka 1. ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(2) Porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od 3 godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a.

(4) Ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a.

(6) Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

(7) Ministar financija propisuje detaljne odredbe za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.“.

Članak 34.

U članku 126. stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi:

„ Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika u slučaju kada taj porezni obveznik obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 119.a ovoga Zakona te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.

Članak 35.

Članak 127. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a, ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevornim aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

(2) Ako Porezna uprava sumnja da su isporuke dobara i usluga dio transakcija čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a tada će poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama obavijestiti o tim okolnostima i njegovoj odgovornosti za plaćanje PDV-a. Od dana primitka takve obavijesti Porezna uprava smatrat će da je porezni obveznik znao ili morao znati da s takvim transakcijama sudjeluje u prijevornim aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

(3) Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara za plaćanje PDV-a u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

a) račun ili druga isprava kojom se zaračunavaju isporučena dobra ili obavljene usluge, čije je izdavanje propisano člancima 78. i 79. ovoga Zakona nije izdan ili je u njemu netočno obračunan PDV,

b) poreznom obvezniku koji mu je obavio isporuku nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u roku propisanom posebnim propisom o financijskom poslovanju od dana izdavanja računa.

(4) Ministar financija propisuje detaljne odredbe o provedbi ovoga članka.“

Članak 36.

U članku 131. stavku 1. točke 11., 12. i 13. mijenjaju se i glase:

„11. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 10.),

12. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),

13. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),“

Točke 23., 24. i 25. mijenjaju se i glase:

„23. ne podnese prijavu u vezi posebnih postupaka ili ju ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),

24. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),

25. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),“.

Iza točke 25. dodaje se nova točka 26. koja glasi:

„26. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),“.

Dosadašnja točka 26. postaje točka 27.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

Porezni obveznik mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu, odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu za 2014. godinu predati konačni obračun PDV-a do kraja veljače 2015. godine.

Članak 38.

Na isporuke građevinskih objekata koje su predmet oporezivanja PDV-om za koje su do 31. prosinca 2014. godine sklopljeni ugovori i druge isprave o isporuci ili donesene pravomoćne odluke nadležnih tijela primjenjuju se odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/2013, 99/2013, 148/2013 i 153/2013).

Članak 39.

(1) Porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u 2014. godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a, koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2015. godine, moraju o tome najkasnije do 20. siječnja 2015. godine dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

(2) Porezni obveznici koji su do 31. prosinca 2014. godine obračunavali PDV prema naplaćenim naknadama mogu do 20. siječnja 2015. godine dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave da od 1. siječnja 2015. godine žele obračunavati PDV prema obavljenim isporukama.

(3) Ako porezni obveznici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka do 20. siječnja 2015. godine ne dostave pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da od 1. siječnja 2015. godine primjenjuju postupak obračuna PDV-a koji su primjenjivali i u 2014. godini.

Članak 40.

U cijelom tekstu Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/2013, 99/2013, 148/2013 i 153/2013) riječi: „obračunsko razdoblje” u bilo kojem broju ili padežu zamjenjuju se riječima: „razdoblje oporezivanja” u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 41.

Ovaj Zakon objavljuje se u Narodnim novinama i stupa na snagu 1. siječnja 2015. godine osim odredbi članka 11., članka 13., članka 14., članka 20., članka 21., članka 22., članka 23. i članka 35. ovoga Zakona koje stupaju na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom predlaže se promjena podstavka 1. kako bi se propisalo da je Zakon o PDV-u usklađen sa Direktivom Vijeća 2006/112/EZ i svim direktivama koje ju mijenjaju i dopunjuju. Na taj način propisano je da je Zakon usklađen i s Direktivom 2008/8/EZ kojom je propisano da 1. siječnja 2015. godine stupaju na snagu odredbe o posebnom postupku oporezivanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja te elektronički obavljenih usluga osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Europskoj uniji. Također potrebno je provesti i usklađivanje s Direktivom Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte koja je stupila na snagu 1. siječnja 2014. godine.

Uz članak 2.

Ovim člankom predlaže se proširenje definicije trećih područja sukladno Direktivi Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte u smislu da su treća područja i sva područja u Republici Francuskoj navedena u članku 349. i članku 355. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU). Zakonom o PDV-u koji je sada na snazi propisano je koja su treća područja po pojedinim državama članicama. Tako je propisano da su u Republici Francuskoj treća područja francuski prekomorski departmani. Francuska nadležna tijela zatražila su izmjenu statusa u najudaljeniju regiju za prekomorsku zemlju Mayotte vodeći računa o strukturno uvjetovanom društvenom i gospodarskom stanju u toj prekomorskoj zemlji, koje je još složenije zbog njene udaljenosti, izoliranosti, male površine, nepovoljne topografije i klime, gospodarske ovisnosti o malom broju proizvoda, kao i o tome da postojanost i međudjelovanje tih uvjeta u velikoj mjeri ograničava njen razvoj. Izuzeća ili smanjenja poreza predstavljaju specifične mjere u cilju nadoknade posebnih ograničenja s kojima se suočavaju najudaljenije regije i zbog kojih rastu proizvodni troškovi lokalnih proizvoda naspram istih proizvoda uvezenih iz matične Francuske i ostalih država članica. Europsko vijeće svojom je Odlukom 2012/419/EU o izmjeni statusa prekomorske zemlje Mayotte u odnosu na Europsku uniju odlučilo da će Mayotte imati status najudaljenije regije u smislu članka 349. UFEU-a umjesto statusa prekomorske zemlje i područja u smislu članka 355. stavka 1. UFEU-a. Obzirom na navedeno donesena je Direktiva Vijeća 2013/61/EU od 17. prosinca 2013. godine o izmjeni Direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte. Odredbe Direktive Vijeća 2013/61/EU trebaju se implementirati u Zakon o PDV-u stoga će se ovim člankom izvršiti usklađivanje s navedenom direktivom u pogledu najudaljenijih francuskih regija, a posebno prekomorske zemlje Mayotte.

Uz članak 3.

Ovim člankom predlaže se brisanje odredbi o mjestu obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja te elektronički obavljenih usluga osobi koja nije porezni obveznik i koja se nalazi izvan Europske unije zbog propisivanja novih odredbi članka 26. Zakona o PDV-u o mjestu obavljanja navedenih usluga osobama koje nisu porezni obvezni bez obzira imaju li sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Europskoj uniji ili

izvan Europske unije što je u skladu sa odredbama Direktive Vijeća 2008/8/EZ, odnosno izmjenama odredbi Direktive Vijeća 2006/112/EZ o mjestu obavljanja usluga

Također, predlaže se brisanje odredbe koja propisuje što se smatra telekomunikacijskim uslugama radi premještanja navedene odredbe u predložene izmjene članka 26. Zakona o PDV-u o mjestu obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobi koja nije porezni obveznik. Stoga, prijedlog je da se sve odredbe o mjestu obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobi koja nije porezni obveznik nalaze na jednom mjestu u Zakonu o PDV-u.

Uz članak 4.

Predlaže se izmjena članka 25. Zakona o PDV-u iz razloga što je dosad navedeno bilo propisano samo za određene usluge koje su se obavljale osobama koje nisu porezni obveznici i nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Stoga se u cilju izbjegavanja dvostrukog oporezivanja ili neoporezivanja usluga predlaže izmjena odredbe o mjestu oporezivanja usluga na način da bi se određene usluge oporezivale prema stvarnom mjestu korištenja tih usluga neovisno o tome da li se obavljaju poreznim obveznicima ili osobama koje nisu porezni obveznici, a imaju sjedište izvan Europske unije. Kako ne bi došlo do dvostrukog oporezivanja, neoporezivanja ili narušavanja tržišnog natjecanja predlaže se mogućnost da ministar financija propiše da je mjesto oporezivanja određenih usluga u tuzemstvu, ako se stvarno koriste u tuzemstvu, odnosno da je mjesto oporezivanja određene usluge izvan Europske unije ako se stvarno koristi izvan Europske unije.

Uz članak 5.

Predlaže se izmjena naslova radi usklađivanja sa Direktivom Vijeća 2008/8/EZ, odnosno propisivanja postupaka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici.

Predlaže se izmjena članka 26. Zakona o PDV-u u vezi određivanja mjesta obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobi koja nije porezni obveznik kao mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište.

Predlaže se propisivanje definicija telekomunikacijskih usluga i elektronički obavljenih usluga.

Uz članak 6.

Predlaže se oporezivanje sniženom stopom PDV-a 5% svih lijekova koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode neovisno o tome jesu li uvršteni na Listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Uz članak 7.

Predlaže se brisanje odredbe o obvezi izvještavanja Porezne uprave isporučitelja i kupca u slučaju kada je isporučitelj izabrao oporezivanje obzirom da će isporučitelj biti obavezan u prijavi PDV-a iskazati broj i ukupnu vrijednost takvih isporuka. Predlaže se da se

isporukom građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporukom kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine smatra i isporuka rekonstruiranih građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se nalaze, ako su troškovi rekonstrukcije u prethodne dvije godine prije isporuke veći od 50% prodajne cijene. Primjerice porezni obveznik prodaje 2015. godine za 100.000,00 kuna poslovni prostor koji je nabavio 2011. godine u kojem je obavljao svoju djelatnost. Tijekom 2013. i 2014. godine izvršio je rekonstrukciju poslovnog prostora u vrijednosti od 60.000,00 kuna. Obzirom da vrijednost rekonstrukcije obavljene u 2013. i 2014. godini prelazi 50% prodajne cijene, porezni obveznik obavezan je na obavljenu isporuku obračunati PDV.

Također se predlaže da se građevinskim zemljištem smatra ono zemljište za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje.

Predlaže se da se prvim nastanjenjem odnosno korištenjem nekretnine smatra trenutak stavljanja nekretnine u uporabu o čemu porezni obveznik mora imati odgovarajuću dokumentaciju.

Također se predlaže da će ministar financija pravilnikom propisati provedbu toga članka.

Uz članak 8.

Predlaže se izmjena odredbi u vezi oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma, odnosno isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu.

Također se predlaže da se ovlastiti ministar financija da Pravilnikom o postupku ostvarivanja oslobođenja od poreza na dodanu vrijednost i trošarine za diplomatska i konzularna predstavništva, institucije i tijela europske unije te međunarodne organizacije propiše postupak i način na koji se ostvaruje oslobođenje.

Uz članak 9.

Predlaže se da je porezni obveznik odbitak pretporeza tijekom tekuće kalendarske godine na temelju privremenog izračuna obavezan uskladiti u posljednjem razdoblju oporezivanja kalendarske godine odnosno posljednjem razdoblju oporezivanja u kojem je poslovao ako prestaje s poslovanjem. Zbog prijedloga da se ukine obveza podnošenja konačnog obračuna PDV-a potrebno je utvrditi razdoblje u kojem će porezni obveznik koji obavlja isporuke za koje ima pravo na odbitak pretporeza i one za koje je isključeno pravo na odbitak pretporeza utvrditi konačni dio pretporeza koji može odbiti. Stoga će porezni obveznik konačni dio pretporeza koji može odbiti utvrditi u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine.

Uz članak 10.

Predlaže se da u slučaju prijelaza s redovnog postupka oporezivanja na posebni postupak oporezivanja malih poreznih obveznika i obrnuto, porezni obveznik mora ispraviti odbitak pretporeza za zalihe dobara ako je odbitak viši ili niži od onog na koji je porezni obveznik imao pravo. Također se predlaže da ministar financija pravilnikom propiše provedbu u vezi ispravka pretporeza za zalihe dobara.

Uz članak 11.

Predlaže se da se briše odredba da se zahtjev za povrat PDV-a podnosi Područnom uredu Zagreb, obzirom da je Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija (Narodne novine, br. 32/2012, 67/2012, 124/2012, 78/2013, 102/2013 i 24/2014) propisano da će povrat PDV stranim poreznim obveznicima obavljati Služba za registriranje i povrat PDV-a stranim poreznim obveznicima koja se ustrojava u okviru Središnjeg ureda Porezne uprave.

Uz članak 12.

Zbog prijedloga da se ukine podnošenje godišnje prijave PDV-a potrebno je promijeniti i rok plaćanja za sve ispravke na razini kalendarske godine pa se predlaže da porezni obveznik razliku PDV-a nastalu zbog usklađenja i ispravaka plati u roku za plaćanje PDV-a za posljednje obračunsko razdoblje kalendarske godine, odnosno posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao ako prestaje s poslovanjem.

Uz članak 13.

Predlaže se da Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja te da će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem, a suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Također se predlaže da će Porezna uprava ukinuti suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

Uz članak 14.

Predlaže se promjena u članku 79. stavku 1. točki 5. Zakona o PDV-u kako bi se izbjegle nedoumice koje su se pojavile u provedbi u vezi s uvjetima koji se primjenjuju kod navođenja datuma isporuke dobara ili datuma primitka predujma. Stoga se predlaže da se propiše da porezni obveznik na računu mora iskazati datum ako se taj datum može odrediti i razlikuje se od datuma izdavanja računa.

Uz članak 15.

Zbog prijedloga da se ukine obveza podnošenja konačnog obračuna PDV-a predlaže se promjena razdoblja oporezivanja te se predlaže da su razdoblja oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u mjesecu, a za porezne obveznike čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnoj kalendarskoj godini manja od 800.000,00 kuna, razdoblja oporezivanja bila bi od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik bi se mogao odlučiti za mjesečnu obvezu obračuna PDV-a.

Predlaže se da za poreznog obveznika koji obavlja transakcije unutar Europske unije i za poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u tuzemstvu, razdoblja oporezivanja budu od prvog do posljednjeg dana u mjesecu kako bi podnošenje prijave PDV-a bilo usklađeno s obvezom podnošenja Zbirne prijave za isporuke dobara i usluga u druge države članice Europske unije te Prijave za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije.

Uz članak 16.

Predlaže se da se zbog izmjene odredbi o oporezivanju građevinskog zemljišta PDV-om propiše obveza iskazivanja isporuka zemljišta, građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze u prijavi PDV-a neovisno o tome jesu li oslobođene plaćanja PDV-a ili nisu, a u svrhu vođenja evidencija o tome. Također predlaže se propisivanje obveze iskazivanja broja i vrijednosti isporuka građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze te građevinskog zemljišta za koje je porezni obveznik optirao, odnosno odlučio da će ih oporezivati PDV-om.

Nadalje predlaže se da porezni obveznik u prijavi PDV-a treba iskazati primjenjuje li postupak obračuna PDV-a prema naplaćenim naknadama.

Predlaže se propisivanje odredbe da je prijavu PDV-a obvezan podnijeti i mali porezni obveznik kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge kako bi se o tome imala evidencija te u cilju statističkih izvješćivanja.

Zbog prijedloga da se ukine obveza podnošenja godišnje prijave PDV-a predlaže se da porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem bio bi obvezan u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja. Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

Kako bi se pojednostavilo podnošenje prijave PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavljaju isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske predlaže se da ti porezni obveznici prijavu PDV-a mogu podnijeti u papirnatom obliku. Cilj je povećanje broja turista koji autobusima dolaze na turistička odredišta u Republici Hrvatskoj. Predlaže se da prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja.

Također se predlaže da porezni obveznik koji obavlja isporuke na koje se primjenjuje prijenos porezne obveze u tuzemstvu osim prijave PDV-a mora podnijeti i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.

Predlaže se da ministar financija pravilnikom propiše oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Uz članke 17., 18. i 19.

Predlaže se izmjena tehničke prirode zbog predložene izmjene članka 84. stavka 2. Zakona o PDV-u.

Uz članak 20.

Predlaže se izmjena prema kojoj Porezna uprava ne bi donosila rješenje u slučaju kada se porezni obveznik na vlastiti zahtjev upisuje u registar obveznika PDV-a, obzirom da se podaci o tome evidentiraju u Informacijskom sustavu Porezne uprave. Neovisno o tome što Porezna uprava ne bi donosila rješenje, taj porezni obveznik se obvezuje sljedećih 5 kalendarskih godina primjenjivati redovni postupak oporezivanja. Ako je porezni obveznik podnio zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a radi upisa u registar obveznika PDV-a smatrat će se da je zahtjev usvojen ako Porezna uprava u roku 8 dana od dana primitka zahtjeva ne donese rješenje o istom.

Predlaže se izmjena koja bi otklonila određene nedoumice obzirom da se odnosi na utvrđivanje praga za upis u registar obveznika PDV-a kojim se propisuju isporuke koje se ubrajaju u vrijednost od 230.000,00 kuna pa se predlaže da se propiše da se radi o isporukama koje su oporezive PDV-om obzirom da se takve isporuke uključuju u prag za upis u registar obveznika PDV-a.

Uz članke 21., 22. i 23.

Predlaže se izmjena riječi putnik u riječi kupac obzirom da je prema presudi Europskog suda pravde C-189/11 putnik i fizička i pravna osoba.

Uz članak 24.

Predlaže se izmjena naslova radi usklađivanja sa Direktivom Vijeća 2008/8/EZ, odnosno propisivanja posebnih postupaka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici.

Predlaže se izmjena članka 118. Zakona o PDV-u kojim se propisuju pojmovi u vezi sa posebnim postupcima oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici. Predlaže se da ministar financija pravilnikom propiše provedbu u vezi navedenih posebnih postupaka.

Uz članak 25.

Predlaže se izmjena naslova radi propisivanja posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Predlaže se izmjena članka 119. Zakona o PDV-u kojim se propisuju pojmovi u vezi posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Uz članak 26.

Dodan je naslov u vezi primjene posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Predlaže se novi članak 119.a o primjeni posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji i koji obavljaju

te usluge osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici Europske unije.

Uz članak 27.

Predlaže se izmjena naslova u vezi prijave Poreznoj upravi poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji i koji će primjenjivati posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Također se predlaže da navedeni porezni obveznik mora prijaviti prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

Uz članak 28.

Predlaže se izmjena naslova i članka 121. Zakona o PDV-u u vezi brisanja iz evidencije Porezne uprave poreznih obveznika koji nemaju sjedište u Europskoj uniji, a koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Porezna uprava brisat će navedenog poreznog obveznika iz evidencije poreznih obveznika ako porezni obveznik podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, ako se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala, ako on više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja te ako ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

Uz članak 29.

Predlaže se izmjena naslova i članka 122. Zakona o PDV-u u vezi podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji. Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak obvezan je Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka obračunskog razdoblja na koje se prijava odnosi bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a podnosi se elektroničkim putem. U navedenoj prijavi PDV-a porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost elektronički obavljenih usluga u razdoblju oporezivanja, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti. Predloženo je da se novčani iznosi u prijavi PDV-a iskazuju u kunama, a ako su isporuke obavljene u drugim valutama primjenjuje se tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje bi se obavljalo prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

Uz članak 30.

Predlaže se izmjena naslova i članka 123. Zakona o PDV-u u vezi plaćanja PDV-a u okviru posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji. Predloženo je da porezni obveznik koji nema sjedište na

području Europske unije plaća PDV pozivajući se na odgovarajući referentni broj prilikom podnošenja prijave PDV-a, a najkasnije do roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom koji propisuje uplatne račune.

Uz članak 31.

Predlaže se izmjena naslova i članka 124. Zakona o PDV-u u vezi prava na odbitak pretporeza za poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji i koji primjenjuje poseban postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Predlaže se da navedeni porezni obveznici nemaju pravo na odbitak pretporeza putem redovne prijave PDV-a, međutim imaju pravo na povrat PDV-a sukladno postupku povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije.

Uz članak 32.

Predlaže se izmjena naslova i članka 125. Zakona o PDV-u u vezi obveze vođenja evidencija i čuvanja podataka za porezne obveznike koji nemaju sjedište u Europskoj uniji i koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Navedeni porezni obveznici moraju voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima tim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućili poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

Uz članak 33.

Predlaže se novi naslov i članak 125.a kojim se propisuju pojmovi u vezi sa posebnim postupkom oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje.

Predlaže se da ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

Predlaže se novi naslov i članak 125.b o primjeni posebnog postupka za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavlja porezni obveznik sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje.

Predlaže se novi naslov i članak 125.c u vezi prijave Poreznoj upravi poreznog obveznika koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja.

Predlaže se novi naslov i članak 125.d u vezi brisanja iz evidencije Porezne uprave poreznog obveznika koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja. Porezna uprava brisat će navedenog poreznog obveznika iz evidencije poreznih obveznika ako podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i

elektronički obavljene usluge, ako se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala, ako više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja te ako ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

Predlaže se novi naslov i članak 125.e u vezi podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje. Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem. U navedenoj prijavi porezni obveznik mora navesti svoj PDV identifikacijski broj i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga u razdoblju oporezivanja, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti. Ako porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja uz stalnu poslovnu jedinicu u tuzemstvu ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica u državama članicama iz kojih obavlja usluge, u prijavi PDV-a za posebni postupak oporezivanja, osim navedenih podataka mora za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu navesti ukupnu vrijednost obavljenih usluga zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili drugim odgovarajućim poreznim brojem stalne poslovne jedinice za svaku državu članicu potrošnje. Predloženo je da se iznosi u prijavi PDV-a iskazuju u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

Predlaže se novi naslov i članak 125.f u vezi plaćanja PDV-a u okviru posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje. Predloženo je da porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja plaća PDV prilikom podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, a najkasnije do roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom.

Predlaže se novi naslov i članak 125.g u vezi prava na odbitak pretporeza za poreznog obveznika koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji ima sjedište u Europskoj uniji, međutim bez sjedišta u državi članici potrošnje. Predlaže se da navedeni porezni obveznik nema pravo na odbitak pretporeza putem redovne prijave PDV-a, međutim ima pravo na povrat PDV-a sukladno postupku povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici. Predloženo je da ako navedeni porezni obveznik primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a u državi članici potrošnje obavlja i isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom u vezi kojih je obvezan registrirati se za potrebe PDV-a u toj državi članici, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Predlaže se novi naslov i članak 125.h u vezi obveze vođenja evidencija i čuvanja podataka za porezne obveznike koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji imaju sjedište u Europskoj uniji, međutim bez sjedišta u državi članici potrošnje. Navedeni porezni obveznik mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Predloženo je da je navedeni porezni obveznik obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

Nadalje predlaže se naslov i članak 125.i kojim se propisuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama, odnosno da porezni obveznik čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke te definira vrijednost isporuka na koje se odnosi navedeni postupak.

U ovom članku predlaže se da poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja, te da taj porezni obveznik ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge. Osim toga predlaže se da porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti napomenu „obračun prema naplaćenim naknadama”.

Nadalje predlaže se članak 125.j kojim se propisuje da se postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ne primjenjuje na:

- a) isporuke dobara unutar Europske unije,
- b) stjecanje dobara unutar Europske unije,
- c) isporuke ili na premještanje dobara koja se otpremaju ili prevoze u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara ili kada porezni obveznik ta dobra premješta u drugu državu članicu radi obavljanja gospodarske djelatnosti, osim na premještanje dobara u Zakonom propisanim slučajevima,
- d) usluge obavljene poreznom obvezniku za koje je primatelj usluge obavezan platiti PDV,
- e) isporuke za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s odredbama Zakona,
- f) isporuke u okviru posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici.

Predlaže se i članak 125.k kojim se propisuje da porezni obveznik mora dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave ako se odluči na primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama te se time obvezuje na rok od tri kalendarske godine. Predlaže se da će se smatrati da porezni obveznik čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ako do kraja tekuće kalendarske godine ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a za sljedeću kalendarsku godinu,

Nadalje predlaže se da porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a.

Također predlaže se mogućnost da nadležna ispostava Porezne uprave zabrani primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje ako utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi nisu bili točni. Nadalje predlažu se

odredbe o poreznim obvezama prilikom prelaska s postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama.

Uz članak 34.

Predlaže se izmjena odredbe članka 126. Zakona o PDV-u u vezi imenovanja poreznog zastupnika. Predlaže se da poreznog zastupnika ne mora imenovati porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području u slučaju kada obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici, a imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Uz članak 35.

Predlaže se da porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a, ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevornim aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

Također predlaže se da će Porezna uprava, ako sumnja da su isporuke dobara i usluga dio transakcija čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a, poreznog obveznika koji sudjeluje u takvim transakcijama obavijestiti o tim okolnostima i njegovoj odgovornosti za plaćanje PDV-a. Porezna uprava smatrat će da je porezni obveznik od dana primitka navedene obavijesti znao ili morao znati da s takvim transakcijama sudjeluje u prijevornim aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

Nadalje predlaže se da porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara za plaćanje PDV-a ako račun ili druga isprava kojom se zaračunavaju isporučena dobra ili obavljene usluge nije izdan ili je u njemu netočno obračunan PDV.

Predlažu se i odredbe o odgovornosti poreznog obveznika u slučaju neplaćanja računa te će se na taj način zaštititi porezni obveznici koji im obavljaju isporuke. Naime, porezni obveznik primatelj isporuke bit će odgovoran za plaćanje PDV-a koji mu je zaračunao dobavljač u slučaju ako mu nije platio najmanje iznos PDV-a obračunanog u računu u ugovorenom roku ili u roku propisanom posebnim propisom od dana izdavanja računa.

Uz članak 36.

Predlaže se izmjena obzirom da je zbog prijedloga za ukidanje godišnje prijave PDV-a potrebno izmijeniti i razdoblja oporezivanja pa time i prekršajne odredbe koje se odnose na podnošenje godišnje prijave PDV-a. Predlažu se izmjene prekršajnih odredbi u slučaju ako porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje poslovanja, ne obavi sva usklađenja i ispravke, u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke, ne podnese prijavu u vezi posebnih postupaka ili ju ne podnese u propisanom roku, ne plati obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke, ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku.

Uz članak 37.

Predlaže se da porezni obveznik mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu, odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu za 2014. godine predati konačni obračun PDV-a do kraja veljače 2015. godine obzirom da se predlaže ukidanje konačnog obračuna PDV-a tek za 2015. godinu.

Uz članak 38.

Predlaže se da se na isporuke građevinskih objekata koje su predmet oporezivanja PDV-om za koje su do 31. prosinca 2014. godine sklopljeni ugovori i druge isprave o isporuci ili donesene pravomoćne odluke nadležnih tijela primjenjuju odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/2013, 99/2013, 148/2013 i 153/2013).

Uz članak 39.

Predlaže se prijelazna odredba prema kojoj će iznimno, porezni obveznici koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2015. godine, moći najkasnije do 20. siječnja 2015. godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave. Jednako tako predlaže se da porezni obveznici koji su do 31. prosinca 2014. godine obračunavali PDV prema naplaćenim naknadama mogu do 20. siječnja 2015. godine dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave da od 1. siječnja 2015. godine žele obračunavati PDV prema obavljenim isporukama. Nadalje predlaže se da će se smatrati da porezni obveznici od 1. siječnja 2015. godine primjenjuju postupak obračuna PDV-a koji su primjenjivali i u 2014. godini ako do 20. siječnja 2015. godine nadležnoj ispostavi Porezne uprave ne dostave pisanu izjavu o promjeni načina obračuna PDV-a.

Uz članak 40

Predlaže se da se zbog izmjene odredbi razdoblja oporezivanja napravi tehničko usklađivanje u cijelom tekstu.

Uz članak 41.

Predlaže se da ovaj Zakon bude objavljen u Narodnim novinama i da stupi na snagu 1. siječnja 2015. godine osim odredbi članka 11., članka 13., članka 14., članka 20., članka 21., članka 22., članka 23. i članka 35. ovoga Zakona koje stupaju na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. godine o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) sa zadnjom izmjenom Direktive Vijeća 2010/88/EU od 7. prosinca 2010. godine kojom se mijenja Direktiva 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u dijelu koji se odnosi na trajanje obveze pridržavanja minimalne standardne stope (SL L 326, 10. 12. 2010.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. godine kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. godine o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.).

Članak 3.

(1) U smislu ovoga Zakona:

- a) „tuzemstvo“ je područje Republike Hrvatske,
- b) „Europska unija“, „područje Europske unije“, „država članica“ i „područje države članice“ je područje država članica i područje Europske unije koje je kao takvo određeno Ugovorom o osnivanju Europske unije, osim područja iz stavka 2. ovoga članka,
- c) „treća zemlja“ je bilo koja država ili područje koje nije područje Europske unije, odnosno na koje se ne primjenjuje Ugovor o osnivanju Europske unije,
- d) „treće područje“ je dio područja države članice koje je izuzeto iz područja Europske unije u smislu točke b) ovoga stavka.

(2) Treća područja iz stavka 1. točke d) ovoga članka su sljedeća područja:

- a) u Saveznoj Republici Njemačkoj: otok Heligoland i područje Büsingen,
- b) u Kraljevini Španjolskoj: Ceuta, Melilla i Kanarsko otočje,
- c) u Republici Italiji: Livigno, Campione d'Italia i talijanske vode jezera Lugano,
- d) u Republici Francuskoj: francuski prekomorski departmani,
- e) u Helenskoj Republici: planina Athos,
- f) u Republici Finskoj: Alandski otoci,
- g) u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske: Kanalski otoci.

(3) Transakcije u Kneževinu Monako i iz nje smatraju se u smislu ovoga Zakona transakcijama obavljenima u Republiku Francusku i iz nje.

(4) Transakcije na otok Man i s njega smatraju se u smislu ovoga Zakona transakcijama obavljenima u Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske i iz nje.

(5) Transakcije u Suverene baze Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske Akrotiri i Dhekelia i iz njih smatraju se u smislu ovoga Zakona transakcijama obavljenima na Cipar i s njega.

Članak 24.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik i koja ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište izvan Europske unije smatra se mjesto gdje taj primatelj usluga ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) prijenos i ustupanje autorskih prava, patenata, licenca, zaštitnog znakovlja i sličnih prava,
- b) usluge oglašavanja,
- c) usluge konzultanata, inženjera, odvjetnika, računovođa, prevoditelja i druge slične usluge savjetovanja,
- d) usluge obrade podataka,
- e) ustupanje informacija, uključujući i informacije o poslovnim postupcima i iskustvu,
- f) bankarske i financijske transakcije, transakcije osiguranja uključujući reosiguranje, uz izuzetak iznajmljivanja sefova,
- g) ustupanje osoblja,
- h) iznajmljivanje pokretne materijalne imovine, osim svih prijevoznih sredstava,
- i) suzdržavanje od obavljanja, u cijelosti ili djelomično, gospodarske djelatnosti ili prava navedenih u ovom stavku,
- j) omogućavanje pristupa do sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili do bilo koje mreže koja je priključena na takav sustav, te do sustava za električnu energiju ili mreža za grijanje ili hlađenje i prijevoza ili prijenosa putem tih sustava ili mreža, te obavljanje drugih usluga koje su s time izravno povezane,
- k) telekomunikacijske usluge,
- l) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- m) elektronički obavljene usluge iz članka 118. točke 2. ovoga Zakona. Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(2) „Telekomunikacijskim uslugama“ u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijem signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijem. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

Članak 25.

(1) Ministar financija može radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, neoporezivanja ili narušavanja načela tržišnog natjecanja pravilnikom propisati da se za usluge iz članka 17.,

23. i 24. ovoga Zakona, osim usluga navedenih u članku 24. stavku 1. točki m) ovoga Zakona, osobama koje nisu porezni obveznici i nemaju sjedište u Europskoj uniji, smatra:

- a) da je mjesto obavljanja tih usluga koje se nalazi u tuzemstvu, izvan Europske unije, ako se te usluge stvarno koriste izvan Europske unije,
- b) da je mjesto obavljanja tih usluga koje se nalazi izvan Europske unije, u tuzemstvu, ako se te usluge stvarno koriste u tuzemstvu.

(2) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, ako porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom iz koje se obavljaju usluge, prebivalištem ili uobičajenim boravištem izvan Europske unije obavlja usluge iz članka 24. stavka 1. točaka k) i l) ovoga Zakona osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, mjestom obavljanja usluga smatra se tuzemstvo, ako se navedene usluge stvarno koriste u tuzemstvu.

2.2.9. Elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 26.

Mjestom obavljanja elektronički obavljenih usluga prema članku 24. stavku 1. točki m) ovoga Zakona koje obave porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom iz koje se te usluge obavljaju, prebivalištem ili uobičajenim boravištem izvan Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici i imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije smatra se mjesto gdje osoba koja nije porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište.

Članak 38.

(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 25%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha,

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima,

d) lijekove određene u skladu s Odlukom o utvrđivanju Liste lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

f) kino ulaznice,

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovničkim objektima nautičkog turizma,

b) usluge pripremanja hrane i obavljanje usluga prehrane u ugostiteljskim objektima te pripremanje i usluživanje bezalkoholnih pića i napitaka, vina i piva u tim objektima,

c) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

d) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,

e) dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,

f) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži,

g) bijeli šećer od trske i šećerne repe koji se na tržište stavlja u kristalnom obliku,

h) ulaznice za koncerte.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a.

Članak 40.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) transakcije osiguranja i reosiguranja, uključujući s njima povezane usluge što ih obavljaju posrednici u osiguranju i reosiguranju i zastupnici u osiguranju,

b) odobravanje kredita i zajmova, uključujući i posredovanje u tim poslovima te upravljanje kreditima ili zajmovima kada to čini osoba koja ih odobrava,

c) ugovaranje kreditnih garancija i svi drugi poslovi po kreditnim garancijama ili kojemu drugom osiguranju novca te upravljanje kreditnim garancijama kada to čini osoba koja odobrava kredit,

- d) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi sa štednim, tekućim i žiro računima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim instrumentima, osim naplate duga,
- e) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi s valutama, novčanicama i kovanicama koje se koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja, osim kolekcionarskih predmeta, odnosno kovanica od zlata, srebra ili drugog metala te novčanica koje se u pravilu ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja ili kovanica od numizmatičkog interesa,
- f) transakcije, uključujući posredovanje, osim upravljanja i pohrane, u vezi s dionicama, udjelima u trgovačkim društvima ili udruženjima, obveznicama i drugim vrijednosnim papirima, uz iznimku dokumenata kojima se utvrđuje neko pravo nad dobrima te prava ili vrijednosnih papira kojima se utvrđuju određena prava na nekretninama,
- g) usluge upravljanja investicijskim fondovima,
- h) isporuka poštanskih maraka po nominalnoj vrijednosti za poštanske usluge u tuzemstvu te državnih i drugih sličnih biljega,
- i) priređivanje lutrijskih igara, igara na sreću u casinima, igara klađenja i igara na sreću na automatima,
- j) isporuka građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od 2 godine. Građevinom u smislu ovoga Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji,
- k) isporuka zemljišta, osim građevinskog zemljišta,
- l) najam stambenih prostorija.

(2) PDV-a su oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. ovoga Zakona i odredbi stavka 1. ovoga članka te isporuke dobara za čije stjecanje ili nabavu odnosno uporabu nije bio moguć odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje ako povremeno odobrava kredite i zajmove povezane s obavljanjem isporuka dobara i usluga.

(4) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u stavku 1. točkama j) i k) ovoga članka, pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke, o čemu isporučitelj i kupac moraju izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za ostale djelatnosti.

Članak 48.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće isporuke:

- a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,
- b) isporuke dobara i obavljanje usluga Europskoj uniji, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci ili organizacijama koje je osnovala Europska unija na koje se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije u okvirima i pod uvjetima koji su utvrđeni tim Protokolom i

Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,

- c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedene u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,
- d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica Sjevernoatlantskog saveza ili civilnog osoblja koje ih prati te za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
- e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu, namijenjenih za potrebe oružanih snaga bilo koje države članice Sjevernoatlantskog saveza, osim same države članice odredišta, za potrebe tih snaga ili civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
- f) isporuke zlata središnjim bankama.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom.

Članak 62.

(1) Ako porezni obveznik koristi dobra i usluge koje su mu obavljene, djelomično za isporuke dobara i usluga za koje je dopušten odbitak pretporeza u skladu s odredbama ovoga Zakona i za obavljanje isporuka dobara i usluga za koje nije dopušten odbitak pretporeza, tada može odbiti samo onaj dio pretporeza koji se odnosi na transakcije za koje je dopušten odbitak pretporeza.

(2) Iznos pretporeza koji se odnosi na isporuke dobara i usluga za koje je dopušten odbitak pretporeza izračunava se kao razmjerni dio na sljedeći način:

- a) u brojniku: ukupna vrijednost godišnjih isporuka (prometa), bez PDV-a, od transakcija za koje je dopušten odbitak pretporeza u skladu s odredbama ovoga Zakona,
- b) u nazivniku: ukupna vrijednost godišnjih isporuka (prometa), bez PDV-a, od transakcija uključenih u brojnik i transakcija za koje nije dopušten odbitak pretporeza te iznos subvencija, osim onih koje su izravno povezane s cijenom isporuka dobara ili usluga iz članka 33. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Kod izračuna iz stavka 2. ovoga članka ne uzimaju se u obzir sljedeći iznosi:

- a) iznos prometa koji se odnosi na isporuke gospodarskih dobara koja porezni obveznik koristi za obavljanje svoje gospodarske djelatnosti,
- b) iznos prometa koji se odnosi na povremene isporuke nekretnina,
- c) iznos prometa koji se odnosi na povremene financijske transakcije navedene u članku 40. stavku 1. točkama b) do g) ovoga Zakona.

(4) Dio pretporeza koji se može odbiti utvrđuje se na godišnjoj razini kao postotak i zaokružuje se naviše do sljedećeg cijelog broja.

(5) Dio pretporeza koji se može privremeno odbiti tijekom tekuće godine, izračunava se na temelju transakcija iz prethodne godine. Ako u prethodnoj godini takvih transakcija nije bilo ili su njihovi iznosi bili zanemarivi, porezni obveznik privremeno utvrđuje dio pretporeza koji može odbiti o čemu mora obavijestiti nadležna ispostava Porezne uprave.

(6) Odbitak pretporeza tijekom tekuće godine na temelju privremenog izračuna, porezni obveznik je obvezan uskladiti u konačnom obračunu PDV-a koji podnosi za razdoblje oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona pri čemu utvrđuje konačni dio pretporeza koji može odbiti.

(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni obveznik može dio pretporeza koji može odbiti, utvrđivati odvojeno za svaki dio svog poslovanja, uz uvjet da za svaki dio vodi odvojeno knjigovodstvo.

(8) Ako porezni obveznik izabere način utvrđivanja dijela pretporeza koji može odbiti prema stavku 7. ovoga članka, o tome mora izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave prije početka obračunskog razdoblja u kojem počinje primjenjivati ovaj način podjele pretporeza.

(9) Porezna uprava može zabraniti poreznom obvezniku način utvrđivanja dijela pretporeza koji može odbiti propisan u stavku 7. ovoga članka, ako porezni obveznik s izabranim načinom podjele pretporeza ne omogućuje nadzor nad obračunavanjem i plaćanjem PDV-a u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi podjele pretporeza.

Članak 65.

(1) Ako porezni obveznik unutar razdoblja za ispravak pretporeza isporučuje gospodarsko dobro, smatra se da je gospodarsko dobro korišteno za gospodarsku djelatnost poreznog obveznika do isteka razdoblja za ispravak pretporeza. Gospodarska djelatnost smatrat će se u cijelosti oporezivom ako je isporuka gospodarskog dobra oporezivana. Gospodarska djelatnost smatrat će se u cijelosti oslobođenom PDV-a ako je isporuka gospodarskog dobra oslobođena.

(2) Ispravak odbitka pretporeza iz stavka 1. ovoga članka provodi se odjednom za cijelo preostalo razdoblje ispravka.

(1) Porezni obveznik koji na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište ima pod uvjetima propisanim ovim Zakonom pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su mu obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji mu je zaračunan prilikom uvoza dobara u Republici Hrvatskoj. Pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka ima porezni obveznik koji u razdoblju za koje traži povrat PDV-a nije obavljao isporuke dobara i usluge za koje je mjesto oporezivanja u Republici Hrvatskoj, osim:

- a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga, oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člancima 45., 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. i člankom 49. ovoga Zakona,
- b) usluga za koje je u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su usluge obavljene.

(3) Kod povrata PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na povrat PDV-a za:

- a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,
- b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka da bi ostvario pravo na povrat PDV-a mora Poreznoj upravi, Područnom uredu Zagreb predati zahtjev za povrat PDV-a najkasnije do 30. lipnja kalendarske godine nakon završetka kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(6) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od 3 kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od 3 mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(7) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od 3 mjeseca, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 3.100,00 kuna.

(8) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 400,00 kuna.

(9) Porezna uprava, Područni ured Zagreb u roku od najviše 8 mjeseci od primitka zahtjeva za povrat PDV-a donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren.

(10) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava, Područni ured Zagreb izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku roka iz stavka 9. ovoga članka na račun podnositelja zahtjeva o njegovom trošku.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak, oblik i sadržaj obrasca za povrat PDV-a te odredbe o zastupanju podnositelja zahtjeva za povrat PDV-a.

Članak 67.

(1) Porezni obveznik koji na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište ima pod uvjetima propisanim ovim Zakonom pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su mu obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji mu je zaračunan prilikom uvoza dobara u Republici Hrvatskoj. Pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom

da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka ima porezni obveznik koji u razdoblju za koje traži povrat PDV-a nije obavljao isporuke dobara i usluge za koje je mjesto oporezivanja u Republici Hrvatskoj, osim:

- a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga, oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člancima 45., 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. i člankom 49. ovoga Zakona,
- b) usluga za koje je u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su usluge obavljene.

(3) Kod povrata PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na povrat PDV-a za:

- a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,
- b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka da bi ostvario pravo na povrat PDV-a mora Poreznoj upravi, Područnom uredu Zagreb predati zahtjev za povrat PDV-a najkasnije do 30. lipnja kalendarske godine nakon završetka kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(6) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od 3 kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od 3 mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(7) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od 3 mjeseca, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 3.100,00 kuna.

(8) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 400,00 kuna.

(9) Porezna uprava, Područni ured Zagreb u roku od najviše 8 mjeseci od primitka zahtjeva za povrat PDV-a donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren.

(10) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava, Područni ured Zagreb izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku roka iz stavka 9. ovoga članka na račun podnositelja zahtjeva o njegovom trošku.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak, oblik i sadržaj obrasca za povrat PDV-a te odredbe o zastupanju podnositelja zahtjeva za povrat PDV-a.

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za obračunsko razdoblje porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Razliku PDV-a po konačnom obračunu porezni obveznik mora platiti u roku iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona za predaju konačnog obračuna.

(3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Porezne uprave.

(6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstava koju je ovjerila nadležna ispostava Porezne uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelj koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.

(7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik, koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti, iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku izdat će se rješenje.

(9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

Članak 77.

(1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obavezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obavezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.

(2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.

(3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obvezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obvezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ i svaki porezni obveznik primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obvezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavcima 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obvezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obvezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj i oblik obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Članak 79.

(1) Račun mora sadržavati sljedeće podatke:

1. broj računa i datum izdavanja,
2. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja),
3. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca),
4. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,
5. datum isporuke dobara ili obavljenih usluga ili datum primitka predujma u računu za predujam, ako se taj datum može odrediti i ako se razlikuje od datuma izdavanja računa,
6. jediničnu cijenu bez PDV-a odnosno iznos naknade za isporučena dobra ili obavljene usluge, razvrstane po stopi PDV-a,
7. popuste ili rabate ako nisu uključeni u jediničnu cijenu,
8. stopu PDV-a,
9. iznos PDV-a razvrstan po stopi PDV-a, osim ako se primjenjuje posebni postupak za koji je u smislu ovoga Zakona taj podatak isključen,
10. zbrojni iznos naknade i PDV-a.

(2) Porezni obveznik obavezan je u računu iskazivati osobni identifikacijski broj. Za transakcije unutar Europske unije porezni obveznik obavezan je u računu iskazati PDV identifikacijski broj.

(3) Porezni obveznik koji obavlja oslobođene isporuke dobara ili usluga mora se u računu pozvati na odredbe ovoga Zakona kojim je to oslobođenje propisano, odnosno na odredbe članka 10. ovoga Zakona ili odgovarajuću odredbu Direktive Vijeća 2006/112/EZ-a ili navesti napomenu koja upućuje na oslobođenje. U tim slučajevima u računu ne smiju biti iskazani podaci iz stavka 1. točaka 8., 9. i 10. ovoga članka, već samo zbrojni iznos naknade.

(4) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja iz članka 91. ovoga Zakona u računu mora navesti „posebni postupak oporezivanja - putničke agencije“.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže iz članka 95. ovoga Zakona u računu mora navesti „posebni postupak oporezivanja marže – rabljena dobra“, „posebni postupak oporezivanja marže – umjetnička djela“, odnosno „posebni postupak oporezivanja marže – kolekcionarski ili antikni predmeti“.

(6) Kada kupac koji prima isporuku izdaje račun umjesto isporučitelja u računu mora navesti „samoizdavanje računa“.

(7) U slučaju kada je primatelj dobara ili usluga obavezan platiti PDV isporučitelj u računu mora navesti „prijenos porezne obveze“ ili engleski izraz „reverse charge“.

(8) Ako porezni obveznik imenuje poreznog zastupnika iz članka 126. ovoga Zakona, u računu mora biti iskazano ime i prezime (naziv), adresa, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog zastupnika.

(9) Računi za isporuke novih prijevoznih sredstava unutar Europske unije obavljene u smislu članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona moraju sadržavati i podatke iz članka 4. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(10) Ako porezni obveznik u računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV viši od onoga koji duguje prema Zakonu, tada duguje viši iznos, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

(11) Ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

(12) Porezni obveznik za obavljene isporuke dobara i usluga čiji iznos nije viši od 700,00 kuna može izdati pojednostavljeni račun. Takav račun mora sadržavati sljedeće podatke:

1. broj računa i datum izdavanja,
2. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja) te naznaku mjesta gdje je isporuka dobara ili usluga obavljena (broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavaonice i slično),
3. ime i prezime (naziv), osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca),
4. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,
5. iznos naknade s uključenim PDV-om razvrstane po stopi PDV-a,
6. iznos obračunanog PDV-a razvrstanog po stopi PDV-a,
7. kada je izdana isprava ili obavijest koja se smatra računom u skladu s člankom 78. stavkom 8. ovoga Zakona, uputu na prvobitni račun uz pojedinosti koje su izmijenjene.

(13) Porezni obveznik ne smije izdati pojednostavljeni račun za isporuke dobara ili usluga koje obavi u drugu državu članicu u kojoj se treba platiti PDV, ili njegova stalna poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ, a osoba koja je obvezna platiti PDV je osoba kojoj je dobro bilo isporučeno odnosno usluga obavljena.

(14) Porezni obveznik, koji u drugoj državi članici u kojoj se treba platiti PDV nema sjedište ili njegova stalna poslova jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ, obavi isporuku dobara ili usluga primatelju koji je obvezan platiti PDV, na računu umjesto svih podataka iz stavka 1. točaka 6., 7., 8. i 9. ovoga članka navodi poreznu osnovicu tih dobara i usluga te količinu isporučenih dobara ili usluga i njihov naziv.

1. Razdoblje oporezivanja i obračunsko razdoblje

Članak 84.

(1) Razdoblje oporezivanja je kalendarska godina. Ako je porezni obveznik poslovao samo tijekom dijela kalendarske godine, tada je razdoblje oporezivanja razdoblje poslovanja.

(2) Obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnom razdoblju oporezivanja manja od 800.000,00 kuna, obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavka 3. ovoga članka ne primjenjuju se na poreznog obveznika koji obavlja transakcije unutar Europske unije.

(5) Obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu za poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a.

Članak 85.

(1) Porezni obveznik mora za obračunsko razdoblje utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno obračunsko razdoblje porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

- a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,
- b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,
- c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,
- d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,
- e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,
- f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,
- g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavaka 2., 3. i 5. ovoga Zakona.

(7) Konačni obračun PDV-a porezni obveznik mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu, odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu. Konačni obračun PDV-a porezni obveznik je obavezan predati u roku od 2 mjeseca od prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili konačni obračun PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i konačnog obračuna PDV-a te rokove podnošenja prijave iz stavka 6. ovog članka koju podnosi porezni obveznik koji obavlja međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Članak 86.

(1) Porezni obveznik mora podnijeti prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge u kojoj navodi sve podatke o vrijednosti stjecanja dobara, kao i o vrijednosti primljenih usluga koje su mu obavili porezni obveznici sa sjedištem u drugoj državi članici.

(2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka podnosi se do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave za stjecanje dobara i primljene usluge.

Članak 88.

(1) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a mora podnijeti Zbirnu prijavu o sljedećem:

- a) stjecateljima registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra prema uvjetima navedenima u članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona i za premještanje dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,
- b) osobama registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra koja su mu bila isporučena u okviru stjecanja unutar Europske unije iz članka 10. ovoga Zakona,
- c) poreznim obveznicima i pravnim osobama koje nisu porezni obveznici, a registrirani su za potrebe PDV-a, kojima je obavio usluge, osim usluga koje su oslobođene PDV-a u državi članici gdje je ta transakcija oporeziva i za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Zbirna prijava podnosi se najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) U Zbirnoj prijavi se navode:

- a) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu i pod kojim isporučuje dobra prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) ovoga Zakona ili obavlja usluge prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona,
- b) PDV identifikacijski broj pod kojim je osoba koja stječe dobra registrirana za potrebe PDV-a u drugoj državi članici te pod kojim su joj unutar Europske unije dobra isporučena ili usluge obavljene,
- c) za svakog stjecatelja dobara ili primatelja usluga ukupnu vrijednost isporuke dobara ili usluga koje je obavio porezni obveznik,
- d) vrijednosti ispravaka porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona. Te se vrijednosti navode za obračunsko razdoblje tijekom kojega je osoba koja stječe dobra ili prima usluge prijavila ispravke.

(4) Vrijednosti iz stavka 3. točke c) ovoga članka iskazuju se u Zbirnoj prijavi za obračunsko razdoblje iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona ovoga članka. Vrijednosti iz stavka 3. točke d) ovoga članka za koje je stjecatelj primio obavijest o usklađenju, iskazuju se u Zbirnoj prijavi za obračunsko razdoblje iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) U Zbirnoj prijavi u slučaju premještanja dobara navodi se i sljedeće:

1. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu,
2. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,
3. ukupnu vrijednost premještenih dobara utvrđenu u skladu s odredbom članka 33. stavka 6. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi Zbirne prijave, uključujući oblik i sadržaj.

Članak 89.

(1) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu gdje mu je izdan PDV identifikacijski broj pod kojim je obavio stjecanje, obavezan je prema članku 10. stavku 5. ovoga Zakona u Zbirnoj prijavi navesti sljedeće podatke:

- a) svoj PDV identifikacijski broj pod kojim je stekao dobra i obavio daljnju isporuku tih dobara,
- b) PDV identifikacijski broj primatelja daljnje isporuke koji je izdan u državi članici u kojoj prijevoz ili otprema dobara završava,
- c) za svakog pojedinog primatelja kojemu je obavljena isporuka iz točke b) ovoga stavka zbroj naknada bez PDV-a za isporuke koje je na taj način obavio porezni obveznik u državu članicu u kojoj otprema ili prijevoz dobara završava.

(2) Ukupna vrijednost iz stavka 1. točke c) ovoga članka iskazuje se u Zbirnoj prijavi za obračunsko razdoblje iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 90.

(1) „Malim poreznim obveznikom“ u smislu ovoga Zakona smatra se pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 230.000,00 kuna.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka oslobođen je plaćanja PDV-a na isporuke dobara ili usluga, nema pravo iskazivati PDV na izdanim računima i nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka. Porezna uprava to utvrđuje rješenjem koje ga obvezuje sljedećih 5 kalendarskih godina na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu.

(4) Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se:

- a) na isporuke novih prijevoznih sredstava prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona,
- b) u slučaju prijenosa porezne obveze na male porezne obveznike u smislu članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Vrijednost isporuka dobara i usluga, u smislu stavka 1. ovoga članka, bez PDV-a, obuhvaća:

- a) vrijednost isporuka dobara ili usluga koje bi bile oporezive,
- b) vrijednost isporuka oslobođenih PDV-a iz članaka 45., 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,
- c) vrijednost isporuka nekretnina i transakcija iz članka 40. stavka 1. točaka a) do g) ovoga Zakona, osim ako su te transakcije pomoćne.

(6) Isporuka materijalnih i nematerijalnih gospodarskih dobara poreznog obveznika ne uzima se u obzir pri obračunavanju vrijednosti isporuka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike.

Članak 91.

(1) Posebni postupak oporezivanja odnosi se na poslovanje putničkih agencija, ako posluju s putnicima u svoje ime, a koriste isporuke dobara i usluge drugih poreznih obveznika za obavljanje usluga putovanja. Ovaj se postupak ne primjenjuje na putničke agencije kada djeluju samo kao posrednici i na koje se za izračun porezne osnovice primjenjuju odredbe iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona. Putničkim agencijama se u smislu ovoga Zakona smatraju organizatori putovanja.

(2) Transakcije što ih putnička agencija obavi u vezi s putovanjem pod uvjetima iz ovoga članka smatraju se jedinstvenom uslugom koju putnička agencija obavlja putniku.

(3) Obavljena usluga oporeziva je prema mjestu sjedišta ili stalne poslovne jedinice putničke agencije iz koje se usluge obavljaju.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene posebnog postupka oporezivanja putničkih agencija.

Članak 92.

Porezna osnovica, u vezi s jedinstvenom uslugom, je razlika u cijeni putničke agencije odnosno razlika između ukupne naknade, bez PDV-a, koju plaća putnik i stvarnih troškova putničke agencije za isporuke dobara ili usluga koje su joj obavili drugi porezni obveznici, ako su te transakcije obavljene izravno putniku.

Članak 94.

PDV koji putničkoj agenciji obračunaju drugi porezni obveznici na transakcije iz članka 91. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koje se obavljaju izravno putnicima ne može biti odbijen ili vraćen.

6. Posebni postupak oporezivanja za elektronički obavljene usluge koje porezni obveznici koji nemaju sjedište na području Europske unije obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 118.

U vezi članaka 119. do 125. ovoga Zakona, pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije“ je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a u smislu odredbi članka 77. ovoga Zakona,
2. „elektronički obavljenim uslugama“ osobito se smatra:
 - f) isporuka web sjedišta, udomljavanje web sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,
 - g) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,
 - h) isporuka slika, tekstova i informacija te osiguravanje pristupa bazama podataka,

- i) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
 - j) učenje na daljinu,
3. „država članica prijave“ je država članica koju izabere porezni obveznik, koji nema sjedište na području Europske unije, da bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama članaka 119. do 125. ovoga Zakona,
 4. „država članica potrošnje“ je država članica za koju se smatra da je u njoj mjesto elektronički obavljenih usluga u skladu s člankom 26. ovoga Zakona,
 5. „prijava PDV-a“ je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

6.2. Primjena posebnog postupka

Članak 119.

Posebni postupak za elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve elektronički obavljene usluge koje porezni obveznik iz članka 120. ovoga Zakona obavi osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

6.3. Prijava Poreznoj upravi

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti ako više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

6.4. Brisanje iz evidencije

Članak 121.

Porezna uprava poreznog obveznika iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona brisat će iz evidencije poreznih obveznika u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja usluge iz članka 118. točke 2. ovoga Zakona,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) on više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

6.5. Podnošenje prijave PDV-a

Članak 122.

(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona, obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka obračunskog razdoblja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju elektronički obavljao usluge. Prijava PDV-a podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka, porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje, u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost elektronički obavljenih usluga u obračunskom razdoblju, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Novčani iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u eurima.

6.6. Plaćanje PDV-a

Članak 123.

Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, plaća PDV prilikom predaje prijave PDV-a. Uplata se obavlja u eurima na propisani uplatni račun prema posebnom propisu koji propisuje uplatne račune.

6.7. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja iz članka 119. ovoga Zakona nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona i u tom slučaju ne primjenjuje se uvjet uzajamnosti iz članka 67. stavka 1. ovoga Zakona.

6.8. Vođenje evidencija i čuvanje podataka

Članak 125.

Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je dužan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

Članak 126.

(1) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji u tuzemstvu nema sjedište, ali ima sjedište u drugoj državi članici, taj porezni obveznik može imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV.

(2) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području, taj porezni obveznik mora imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV ako Republika Hrvatska nije sklopila sporazume o međusobnoj pomoći koji su po opsegu slični onima koji su propisani Direktivom Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. godine o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31. 3. 2010.) i Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. godine o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12. 10. 2010.). Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika u slučaju kada taj porezni obveznik obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za elektronički obavljene usluge iz članka 119. ovoga Zakona.

(3) Porezni zastupnici iz ovoga članka moraju biti porezni obveznici sa sjedištem odnosno prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu.

(4) Porezni zastupnik odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi poreznih zastupnika.

Članak 127.

Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a, ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevarnim aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. ne obračuna PDV na način propisan člankom 85. ovoga Zakona (članak 85. stavci 1. i 3.),
2. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
3. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
4. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članci 39. do 54.)

5. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
6. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
7. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),
8. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
9. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
10. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
11. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu PDV-a (članak 85. stavak 6.),
12. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku konačni obračun PDV-a (članak 85. stavak 7.),
13. u prijavi PDV-a i konačnom obračunu PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
14. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
15. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
16. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
17. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),
18. kao preprodavatelj istovremeno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
19. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
21. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),
22. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
23. ne podnese prijavu ili ju ne podnese u propisanom roku za elektronički obavljene usluge (članak 122.),
24. ne plati obračunani i prijavljeni PDV za elektronički obavljene usluge (članak 123.),
25. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnog postupka oporezivanja za elektronički obavljene usluge ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125.),
26. kao porezni zastupnik ne ispunjava porezne obveze (članak 126. stavak 4.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka učinjene u povratu u roku od dvije godine nadležno tijelo koje provodi prekršajni postupak može izreći poreznom obvezniku uz novčanu kaznu i zaštitnu mjeru zabrane obavljanja djelatnosti i to poreznom obvezniku fizičkoj osobi u

trajanju od jednog mjeseca do jedne godine, a pravnoj osobi u trajanju od tri mjeseca do jedne godine.